

IOANNIS
PASSE RATII,
ELOQVENTIÆ
PROFESSORIS, ET
INTERPRETIS
REGII,

Kalendæ Ianuariæ, & Varia quædam
Poëmata.

*Quibus accesserunt eiusdem Authoris Miscella-
nea nunquam antehac typis mandata.*

PARISIIS,
Apud ABEL ANGELERIUM
In aula Palatij.

clō. lōc. VI.

Cum Regis privilegio.

IO. PASSERATIUS

IO. IACOBO MEMMIO

HENRICI F. LIBELLO-
RVM SUPPLICVM IN
REGIA MAGISTRO,

S. D.

CHARTEAM meam
supellectilem cum
nuper recenserem,
aliquot scidas reperi,
Kalendarum Ian. ti-
tulo inscriptas. Eas (quæ nostra ne-
gligentia est) sparsas, & cõfusas, legi,
collegi, digessi in ordinem: nec in-
iucundum tibi fore putavi anno no-
uo munusculum. Obtuleram olim
patri tuo V. C. singula ista poëmata

ã ij

*Nil opus est sculptore: tuos quicumq; libellos
Viderit, ille tuam nouerit effigiem.*

CALENDAE

IANVARIÆ

ANNI M. D. LXX.

*IX tetigit metas decurso pro-
nus Olympo:*

*Ecce indefessos sublimi carcere
mittit*

*Phœbus equos; & more patrum
nouus imperat annus*

*Festis muneribus Iani celebrare Calendas,
Feminei quondam fuerant qui Martis honores.
Quæ tibi, quæ, MEMMI, sollemnia dona feremus?
Omnis Apollinea quando est mihi census in arte,
Auderem exigui tenues expromere fœtus
Ingenij, geminósque tibi sacrare libellos
In veterum versus & curta poemata Vatum,
Aegæum nisi portet aquas, ridendus, in æquor,
Quisquis te donat libris, aut posse doceri
Memmiadem sperat. nam quis te antiqua, sepulta,*

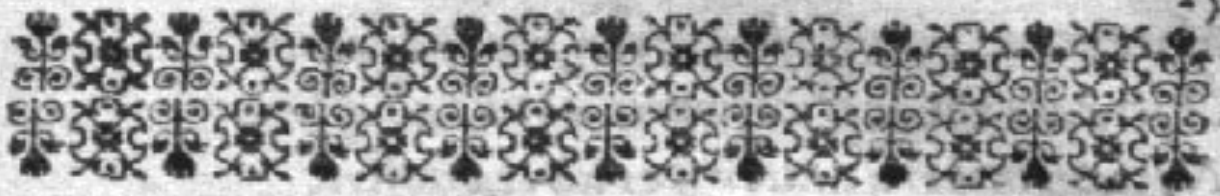
Quæ sequuntur, quamuis ad Calendas Ian. nihil
pertineant, quia tamen vel Henrici Memmij iussu, vel
in eius gratiam scripta sunt, iis vilum est adtexere.

Ad Henricum Memmium, & Pimpuntium, de
lite ab iis frustra Præsidi commendata.

DA veniam, Memmi, veteri confisus amico,
Nil potes; exigui non præbet temporis Usus
Pollicitus. quid enim? dat verba, silentia posco.
Pimpunti, ignoscas; non est tua gratia tanti,
Sæpius ut redeat confusa pudore repulsa
Calliope, vacuas ambit dum iudicis aures.
Turba salutantum, nimis officiosa, valete;
Et cum supplicibus roties fora trita libellis:
Quod perijt peruisse puto: nihil amplius addam.
Quicquid erit, litem malo quam perdere tempus.

P A L I N O D I A.

EStis, id, Musæ, non numina surda vocanti.
Tradit enim nobis placidas nunc Præsidis aures
Memmius, Aoniæ spes ac tutela caterue:
Et Graio Latioque potens Pimpuntius ore.
Quique aperit nostræ verbosa ænigmata litis,
Explicat ambages patribus, doctissimus æqui,

IO. PASSERATI

ELOQVENTIÆ PRO-
FESSORIS ET INTERPRETIS

Regij Miscellanea non adhuc
typis mandata.

Cantati versus Galliaë, & Andinaë prouinciæ
nomine in conuiuio quo magnificentissi-
mè Regina mater Polonos excepit.

V M tot opes regni, tot celsis op-
pida muris;

Tot semper uirides stringentia
flumina ripas;

Dilectos campos Cereri, mon-
tesque Lyæo;

Insignesque armis populos, belloque frementes

Aspicio, & structos utroque in litore portus:

Tum geminas cum voce manus ad sidera tendo,

Ac superis meritas conor persolvere grates,

Euderit hinc plenum quod diues copia cornu.

Me tamen inprimis sceptrum qui gestat unituna

Carolus, Hæctorei genus alto à sanguine Franci,